

Chúa Nhật Tuần V - Mùa Chay

Bài đọc 1 Ed 37,12-14

Bài trích sách ngôn sứ Ê-dê-ki-en.

¹² Đức Chúa là Thiên Chúa phán như sau: “Hỡi dân Ta, này chính Ta mở huyết cho các ngươi, Ta sẽ đưa các ngươi lên khỏi huyết và đem các ngươi về đất Ít-ra-en. ¹³ Các ngươi sẽ nhận biết chính Ta là Đức Chúa, khi Ta mở huyết cho các ngươi và đưa các ngươi lên khỏi huyết, hỡi dân Ta. ¹⁴ Ta sẽ đặt thần khí của Ta vào trong các ngươi và các ngươi sẽ được hồi sinh. Ta sẽ cho các ngươi định cư trên đất của các ngươi. Bây giờ, các ngươi sẽ nhận biết chính Ta là Đức Chúa, Ta đã phán là Ta làm. Đó là sấm ngôn của Đức Chúa.”

Đó là lời Chúa

Đáp ca Tv 129,1-2.3-4.5-6a.6b-8 (Đ. x. c.7bc)

**Đ. Chúa luôn luôn từ ái một niềm,
ơn cứu chuộc nơi Ngươi chan chứa.**

¹Từ vực thăm, con kêu lên Ngài, lạy Chúa,

²muôn lạy Chúa, xin Ngài nghe tiếng con.

Dám xin Ngài lắng tai để ý nghe lời con tha thiết nguyện cầu.

**Đ. Chúa luôn luôn từ ái một niềm,
ơn cứu chuộc nơi Ngươi chan chứa.**

³Ôi lạy Chúa, nếu như Ngài chấp tội,
nào có ai đứng vững được chăng?

⁴Nhưng Chúa vẫn rộng lòng tha thứ
để chúng con biết kính sợ Ngài.

**Đ. Chúa luôn luôn từ ái một niềm,
ơn cứu chuộc nơi Người chan chứa.**

⁵Mong đợi Chúa, tôi hết lòng mong đợi,
cây trồng ở lời Người. ^{6a}Hồn tôi trông chờ Chúa,
hơn lính canh mong đợi hừng đông.

**Đ. Chúa luôn luôn từ ái một niềm,
ơn cứu chuộc nơi Người chan chứa.**

^{6b}Hơn lính canh mong đợi hừng đông,
⁷trông cây Chúa đi, Ít-ra-en hỡi,
bởi Chúa luôn từ ái một niềm,
ơn cứu chuộc nơi Người chan chứa.

⁸Chính Người sẽ cứu chuộc Ít-ra-en
cho thoát khỏi tội khiên muôn vàn.

**Đ. Chúa luôn luôn từ ái một niềm,
ơn cứu chuộc nơi Người chan chứa.**

Bài đọc 2 **Rm 8,8-11**

Bài trích thư của thánh Phao-lô tông đồ gửi tín hữu Rô-ma.

⁸ Thưa anh em, những ai bị tính xác thịt chi phối thì không thể vừa lòng Thiên Chúa. ⁹ Nhưng anh em không bị tính xác thịt chi phối, mà được Thần Khí chi phối, bởi vì Thần Khí của Thiên Chúa ngự trong anh em. Ai không có Thần Khí của Đức Ki-tô, thì không thuộc về Đức Ki-tô. ¹⁰ Nhưng nếu Đức Ki-tô ở trong anh em, thì dầu thân xác anh em có phải chết vì tội đã phạm, Thần Khí cũng ban cho anh em được sống, vì anh em đã được trở nên công chính. ¹¹ Lại nữa, nếu Thần Khí ngự trong anh em, Thần Khí của Đấng đã làm cho Đức Giê-su sống lại từ cõi chết, thì Đấng đã làm cho Đức Giê-su sống lại từ cõi chết, cũng sẽ dùng Thần Khí của Người đang ngự trong anh em, mà làm cho thân xác của anh em được sự sống mới.

Đó là lời Chúa

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Gio-an.

¹ Khi ấy, có một người bị đau nặng, tên là La-da-rô, quê ở Bê-ta-ni-a, làng của hai chị em cô Mác-ta và Ma-ri-a. ² Cô Ma-ri-a là người sau này sẽ xức dầu thơm cho Chúa, và lấy tóc lau chân Người. Anh La-da-rô, người bị đau nặng, là em của cô. ³ Hai cô cho người đến nói với Đức Giê-su: “Thưa Thầy, người Thầy thương mến đang bị đau nặng.” ⁴ Nghe vậy, Đức Giê-su bảo: “Bệnh này không đến nỗi chết đâu, nhưng là dịp để bày tỏ vinh quang của Thiên Chúa: qua cơn bệnh này, Con Thiên Chúa được tôn vinh.”

⁵ Đức Giê-su quý mến cô Mác-ta, cùng hai người em là cô Ma-ri-a và anh La-da-rô.

⁶ Tuy nhiên, sau khi được tin anh La-da-rô lâm bệnh, Người còn lưu lại thêm hai ngày tại nơi đang ở. ⁷ Rồi sau đó, Người nói với các môn đệ: “Nào chúng ta cùng trở lại miền Giu-đê!” ⁸ Các môn đệ nói: “Thưa Thầy, mới đây người Do-thái tìm cách ném đá Thầy, mà Thầy lại còn đến đó sao?” ⁹ Đức Giê-su trả lời: “Ban ngày chẳng có mười hai giờ đó sao? Ai đi ban ngày thì không vấp ngã, vì thấy ánh sáng mặt trời. ¹⁰ Còn ai đi ban đêm, thì vấp ngã vì không có ánh sáng nơi mình!”

¹¹ Nói những lời này xong, Người bảo họ: “La-da-rô, bạn của chúng ta, đang yên giấc; tuy vậy, Thầy đi đánh thức anh ấy đây.” ¹² Các môn đệ nói với Người: “Thưa Thầy, nếu anh ấy yên giấc được, anh ấy sẽ khỏe lại.” ¹³ Đức Giê-su nói về cái chết của anh La-da-rô, còn họ tưởng Người nói về giấc ngủ thường. ¹⁴ Bấy giờ Người mới nói rõ: “La-da-rô đã chết. ¹⁵ Thầy mừng cho anh em, vì Thầy đã không có mặt ở đó, để anh em tin. Thôi, nào chúng ta đến với anh ấy.” ¹⁶ Ông Tô-ma, gọi là Đi-đy-mô, nói với các bạn đồng môn: “Cả chúng ta nữa, chúng ta cũng đi để cùng chết với Thầy!”

¹⁷ Khi đến nơi, Đức Giê-su thấy anh La-da-rô đã chôn trong mồ được bốn ngày rồi. ¹⁸ Bê-ta-ni-a cách Giê-ru-sa-lem không đầy ba cây số. ¹⁹ Nhiều người Do-thái đến chia buồn với hai cô Mác-ta và Ma-ri-a, vì em các cô mới qua đời. ²⁰ Vừa được tin Đức Giê-su đến, cô Mác-ta liền ra đón Người. Còn cô Ma-ri-a thì ngồi ở nhà. ²¹ Cô Mác-ta nói với Đức Giê-su: “Thưa Thầy, nếu có Thầy ở đây, em con đã không chết. ²² Nhưng

bây giờ con biết: Bất cứ điều gì Thầy xin cùng Thiên Chúa, Người cũng sẽ ban cho Thầy.”²³ Đức Giê-su nói: “Em chị sẽ sống lại!”²⁴ Cô Mác-ta thưa: “Con biết em con sẽ sống lại, khi kẻ chết sống lại trong ngày sau hết.”²⁵ Đức Giê-su liền phán: “Chính Thầy là sự sống lại và là sự sống. Ai tin vào Thầy, thì dù đã chết, cũng sẽ được sống.²⁶ Ai sống và tin vào Thầy, sẽ không bao giờ phải chết. Chị có tin thế không?”²⁷ Cô Mác-ta đáp: “Thưa Thầy, có. Con vẫn tin Thầy là Đức Ki-tô, Con Thiên Chúa, Đấng phải đến thế gian.”

²⁸ Nói xong, cô đi gọi em là Ma-ri-a, và nói nhỏ: “Thầy đến rồi, Thầy gọi em đây!”²⁹ Nghe vậy, cô Ma-ri-a vội đứng lên và đến với Đức Giê-su.³⁰ Lúc đó, Người chưa vào làng, nhưng vẫn còn ở chỗ cô Mác-ta đã ra đón Người.³¹ Những người Do-thái đang ở trong nhà với cô Ma-ri-a để chia buồn, thấy cô vội vã đứng dậy đi ra, liền đi theo, tưởng rằng cô ra mộ khóc em.

³² Khi đến gần Đức Giê-su, cô Ma-ri-a vừa thấy Người, liền phủ phục dưới chân và nói: “Thưa Thầy, nếu có Thầy ở đây, em con đã không chết.”³³ Thấy cô khóc, và những người Do-thái đi với cô cũng khóc, Đức Giê-su thổn thức trong lòng và xao xuyến.³⁴ Người hỏi: “Các người để xác anh ấy ở đâu?” Họ trả lời: “Thưa Thầy, mời Thầy đến mà xem.”³⁵ Đức Giê-su liền khóc.³⁶ Người Do-thái mới nói: “Kìa xem! Ông ta thương anh La-da-rô biết mấy!”³⁷ Có vài người trong nhóm họ nói: “Ông ta đã mở mắt cho người mù, lại không thể làm cho anh ấy khỏi chết ư?”³⁸ Đức Giê-su lại thổn thức trong lòng. Người đi tới mộ. Ngồi mộ đó là một cái hang có phiến đá đậy lại.³⁹ Đức Giê-su nói: “Đem phiến đá này đi.” Cô Mác-ta là chị người chết liền nói: “Thưa Thầy, nặng mùi rồi, vì em con ở trong mồ đã được bốn ngày.”⁴⁰ Đức Giê-su bảo: “Nào Thầy đã chẳng nói với chị rằng nếu chị tin, chị sẽ được thấy vinh quang của Thiên Chúa sao?”⁴¹ Rồi người ta đem phiến đá đi. Đức Giê-su ngước mắt lên và nói: “Lạy Cha, con cảm tạ Cha, vì Cha đã nhậm lời con.⁴² Phần con, con biết Cha hằng nhậm lời con, nhưng vì dân chúng đứng quanh đây, nên con đã nói để họ tin là Cha đã sai con.”⁴³ Nói xong, Người kêu lớn tiếng: “Anh La-da-rô, hãy ra khỏi mồ!”⁴⁴ Người chết liền ra, chân tay còn quấn vải, và mặt còn phủ khăn. Đức Giê-su bảo: “Cởi khăn và vải cho anh ấy, rồi để anh ấy đi.”

⁴⁵ Trong số những người Do-thái đến thăm cô Ma-ri-a và được chứng kiến việc Đức Giê-su làm, có nhiều kẻ đã tin vào Người.

Reading 1

EZ 37:12-14

A Reading from The Book of Ezekiel

Thus says the Lord GOD:

O my people, I will open your graves
and have you rise from them,
and bring you back to the land of Israel.

Then you shall know that I am the LORD,
when I open your graves and have you rise from them,
O my people!

I will put my spirit in you that you may live,
and I will settle you upon your land;
thus you shall know that I am the LORD.

I have promised, and I will do it, says the LORD.

The Word of The Lord

Reading 2 ROM 8:8-11

Brothers and sisters:

Those who are in the flesh cannot please God.

But you are not in the flesh;
on the contrary, you are in the spirit,
if only the Spirit of God dwells in you.

Whoever does not have the Spirit of Christ does not belong to him.

But if Christ is in you,
although the body is dead because of sin,
the spirit is alive because of righteousness.

If the Spirit of the one who raised Jesus from the dead dwells in you,
the one who raised Christ from the dead
will give life to your mortal bodies also,
through his Spirit dwelling in you.

The Word of The Lord

Gospel **JN 11:1-45**

Now a man was ill, Lazarus from Bethany,
the village of Mary and her sister Martha.
Mary was the one who had anointed the Lord with perfumed oil
and dried his feet with her hair;
it was her brother Lazarus who was ill.

So the sisters sent word to him saying,
“Master, the one you love is ill.”
When Jesus heard this he said,
“This illness is not to end in death,
but is for the glory of God,
that the Son of God may be glorified through it.”
Now Jesus loved Martha and her sister and Lazarus.
So when he heard that he was ill,
he remained for two days in the place where he was.
Then after this he said to his disciples,
“Let us go back to Judea.”
The disciples said to him,
“Rabbi, the Jews were just trying to stone you,
and you want to go back there?”
Jesus answered,
“Are there not twelve hours in a day?
If one walks during the day, he does not stumble,
because he sees the light of this world.
But if one walks at night, he stumbles,

because the light is not in him.”
He said this, and then told them,
“Our friend Lazarus is asleep,
but I am going to awaken him.”
So the disciples said to him,
“Master, if he is asleep, he will be saved.”
But Jesus was talking about his death,
while they thought that he meant ordinary sleep.
So then Jesus said to them clearly,
“Lazarus has died.
And I am glad for you that I was not there,
that you may believe.
Let us go to him.”
So Thomas, called Didymus, said to his fellow disciples,
“Let us also go to die with him.”

When Jesus arrived, he found that Lazarus
had already been in the tomb for four days.
Now Bethany was near Jerusalem, only about two miles away.
And many of the Jews had come to Martha and Mary
to comfort them about their brother.
When Martha heard that Jesus was coming,
she went to meet him;
but Mary sat at home.
Martha said to Jesus,
“Lord, if you had been here,
my brother would not have died.
But even now I know that whatever you ask of God,
God will give you.”
Jesus said to her,

“Your brother will rise.”
Martha said to him,
“I know he will rise,
in the resurrection on the last day.”

Jesus told her,
“I am the resurrection and the life;
whoever believes in me, even if he dies, will live,
and everyone who lives and believes in me will never die.
Do you believe this?”
She said to him, “Yes, Lord.
I have come to believe that you are the Christ, the Son of God,
the one who is coming into the world.”

When she had said this,
she went and called her sister Mary secretly, saying,
“The teacher is here and is asking for you.”
As soon as she heard this,
she rose quickly and went to him.
For Jesus had not yet come into the village,
but was still where Martha had met him.
So when the Jews who were with her in the house comforting her
saw Mary get up quickly and go out,
they followed her,
presuming that she was going to the tomb to weep there.
When Mary came to where Jesus was and saw him,
she fell at his feet and said to him,
“Lord, if you had been here,
my brother would not have died.”
When Jesus saw her weeping and the Jews who had come with her
weeping,
he became perturbed and deeply troubled, and said,
“Where have you laid him?”
They said to him, “Sir, come and see.”
And Jesus wept.
So the Jews said, “See how he loved him.”
But some of them said,
“Could not the one who opened the eyes of the blind man
have done something so that this man would not have died?”

So Jesus, perturbed again, came to the tomb.
It was a cave, and a stone lay across it.
Jesus said, "Take away the stone."
Martha, the dead man's sister, said to him,
"Lord, by now there will be a stench;
he has been dead for four days."
Jesus said to her,
"Did I not tell you that if you believe
you will see the glory of God?"
So they took away the stone.
And Jesus raised his eyes and said,

"Father, I thank you for hearing me.
I know that you always hear me;
but because of the crowd here I have said this,
that they may believe that you sent me."
And when he had said this,
He cried out in a loud voice,
"Lazarus, come out!"
The dead man came out,
tied hand and foot with burial bands,
and his face was wrapped in a cloth.
So Jesus said to them,
"Untie him and let him go."

Now many of the Jews who had come to Mary
and seen what he had done began to believe in him.